

Brak i partnerski odnosi

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 17 | Nivo: Filozofski fakultet

„Kakva je ovo neodoljiva i nezajažljiva težnja da se iz mraka nepostojanja ili iz tamnice koju predstavlja ova povezanost svega sa svime u životu, da se iz toga ništavila ili iz tih okova otima komadić po komadić života i sna ljudskog i da se uobljičuje i utvrđuje „zauvek“, krtom kredom na prolaznoj hartiji?“

Ivo Andrić

Brak i partnerski odnosi

Dugo se vremena provlačila, u društvenom okruženju, misao da čovek kao biološka i društvena, pa i duhovna, vrednost, tokom svog postojanja dolazi i prolazi, pa i ostaje u jednom gotovo večnom kontaktu sa nekoliko „svetinja“ koje su po prirodi stvari date i u koje se ne sme sumnjati i „ogrešavati“. Ljudi su često mislili, delom zbog ne znanja, delom zbog vladajućih paradigmi i ideologija, da su brak, porodica, srodničke grupe i sl., neprikosnovene institucije i da kao takve predstavljaju stožer sveopšteg ljudskog delanja i trajanja. „Brak svakako spada u red namoćnijih društvenih institucija“ (Milić, 2001:114), i on je zaista dugo bio, i danas jeste, „poželjan“ okvir života ljudi. Rečju, preovladavala je slika pojedinaca koji su tokom svog života od rađanja pa do smrti usredišteni u nekoliko vrsta, gotovo nepromenljivih, statičnih društvenih situacija i odnosa, računajući ovde i instituciju braka.

Međutim, ako imamo u vidu da je ljudski rod iza sebe ostavio mnoge utvrđene civilizacije, kao što su primera radi, antičke- egipatska, grčka, rimska, civilizacija Maja i Inka itd.; da je istorija čovečanstva obeležena promena, kojih je mnogo; da je stvarnost prožeta suprotnostima i turbulentnim kretanjima, te u istom trenutku, primera radi, imamo kulture Zapada i kulture Istoka, svet siromaštva i svet bogatih, plemena, klanove s jedne i potpuno otuđenje pojedinaca s druge strane, i sl., moramo priznati, ili bar, ovako na početku, pretpostaviti, da ipak postoji razlika i da nijedna socijalna institucija nije zauvek mogla ostati nepromenjena. Takav je slučaj i sa predmetom našeg interesovanja- Brakom.

Brak jeste i spada, kako to kaže sociološkinja Milić, „u najstarije univerzalne ustanove u ljudskoj zajednici i kulturi“ (Milić, 2001:113), jer se može stresti u svakom prostoru i vremenu, ali zato nije i status quo i jedinstvena kategorija, ni u prošlosti, a kamoli u sadašnjosti, kako to neki obično misle. Plašt koji je zamaglio i ogrnuo svest pojedinaca o braku jeste, donekle još uvek, vladajuća hrišćanska paradigma o univezalnosti i jedinoispravnosti monogamne forme ove institucije. Tako, većina evropskih društava, uključujući i ona na američkom kontinentu, ima, ili je do nedavno imala, zastupljena ovakva shvatanja.

...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com